

ת"פ 63200/05/20 - מדינת ישראל יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד ענאן מצארה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 63200-05-20 מדינת ישראל נ' מצארה

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל יחידת תביעות שלוחת רחובות
המאשימה	ע"י ב"כ עוה"ד קים שריקי וגב' מור יעבץ - מתמחה נגד
הנאשם	ענאן מצארה
	ע"י ב"כ עוה"ד עאבד סמאר

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות כדלקמן:
מעשה פזיזות ורשלנות ברכב - לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין), הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (פקע יותר מ 12 חודשים) - לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א 1961 (להלן: פקודת התעבורה), נהיגה בזמן פסילה (בית משפט) - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970.
2. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ולהעביר את המלצותיו לבית המשפט. כמו כן לבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן להתייחס לסוגיית הארכת המאסר המותנה העומד ותלוי נגד הנאשם.
3. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתב האישום המתוקן

4. ביום 14.07.16 במסגרת פ"ל 7919-03-15, בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, נגזרו על הנאשם, בנוכחותו, בין יתר רכיבי הענישה, 5 שנות פסילה בפועל, במצטבר לכל פסילה אחרת, והוסבר לו עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שבבעלותו, גם אם פקע תוקפו, במזכירות בית המשפט, אולם הנאשם לא עשה כן.

5. ביום 28.10.18 בשעה 03:00 או בסמוך לכך, הופעל מחסום משטרת ברחוב הסנהדרין ביבנה על ידי השוטרים עידן הלל והפקח מאור ברוך, עת הם ממלאים תפקידם כדין. אותה העת, נהג במקום הנאשם, ברכב מסוג פיאט כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בתאריך 10.08.2002, והוא מצוי בפסילה.
6. באותן הנסיבות, סמן הפקח לנאשם לעצור את הרכב באמצעות פנס שאחז בידו. או אז, התקרב הנאשם לעבר המחסום בנסיעה איטית, ולפתע הגביר מהירותו והחל בנסיעה, תוך שהשוטר והפקח דולקים אחריו וכורזים לו לעצור, אך הוא אינו נענה להוראותיהם.
7. במהלך המרדף, חצה הנאשם מספר צמתים ברמזור אדום כדקלמן: צומת הרחובות הסנהדרין וירושלים, צומת הרחובות הסנהדרין והקישון וצומת הרחובות הסנהדרין והירדן. משהגיע הנאשם לרחוב הסנהדרין פינת רחוב העצמאות, פנה שמאלה ברמזור אדום, לכיוון כביש מספר 42 ומשהגיע אל צומת הכבישים 42 ו-411, הסיט הנאשם את רכבו אל הנתבי הנגדי, והמשיך בנסיעה נגד כיוון התנועה, עד אשר הגיע בסמוך למושב עיינות, שם ביצע פניית פרסה והמשיך בנסיעה.
8. באותן הנסיבות, הגיעה למקום נידת שמספרה 25585 ובה השוטרים סרגיי מלינובסקי ומישל נחמן, עת הם ממלאים תפקידם כדין, אשר כרוז גם כן לנאשם לעצור. משלא שעה הנאשם להוראות השוטרים, עקפה הניידת את רכבו של הנאשם, ובתגובה, נצמד הנאשם עם רכבו אל גדר ההפרדה ועקף את הניידת תוך שהוא פוגע עם רכבו בצדה הימני וגורם לה לנזק.
- תסקיר מבחן
9. הנאשם בן 45, נשוי ואב לארבעה ילדים, מתגורר עם משפחתו בטייבה ומשנת 2014 בעלים של חברת לוגיסטיקה ומשלוחים. הנאשם מסר כי נשר מבית הספר לאור הצורך לסייע כלכלית למשפחתו, חיפש אחר פתרונות מידיים להשגת רווחים, התחבר לחברה שולית, החל להסתבך בפלילים ובעיקר בעבירות רכוש.
10. לנאשם יש כ-9 הרשעות בתחום הפלילי בין השנים 2001-2013, בגין ביצוע עבירות רכוש, בגין בין היתר ריצה מאסרים בפועל. בנוסף, לנאשם כ-29 הרשעות בתחום התעבורה בין השנים 1996-2021 בגין ביצוע עבירות נהיגה באור אדום, רישיון נהיגה פקע, נהיגה בזמן פסילה ועוד, בגין בין היתר נדון לפסילת רישיון נהיגה, מאסרים בפועל ומאסר מותנה בן 12 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק נשוא הדיון.
11. לדברי הנאשם, עם שחרורו ממאסרו האחרון בשנת 2014, הוא ערך שינוי בתפיסותיו ובאורח חייו, הקים עסק בתחום ההסעות, ניתק את קשריו השוליים ונמנע ממעורבות בביצוע עבירות רכוש.
12. הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחונים קודמים, במסגרתם שירות המבחן התרשם שהנאשם ניהל לאורך השנים אורח חיים עברייני. לצד זאת, התרשם שהנאשם החל להכיר בבעייתיות שבהתנהלותו ובמחירים הכרוכים עקב הסתכסכותו החוזרות עם החוק.
13. בהתייחסות לעבירות בהן הורשע מסר הנאשם כי באותו היום נעדר העובד שעורך את המשלוח, ובעקבות

לחצים פעל מתוך דפוסי חשיבה המוכרים לו מהעבר. בהמשך, כשהבין את חומרת מעשיו, נלחץ מהמפגש עם השוטרים ופעל בצורה אימפולסיבית. הנאשם הביע דאגה ורתיעה נוכח ההליך המשפטי, לאור השינויים החיוביים שערך והשקעתו בשיקום מצבו. לדבריו, הוא מצליח כיום לזהות סיכונים בסביבתו ולבחון לעומק את החלטותיו, וממוקד ברצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

14. שירות המבחן לקח בחשבון את גורמי הסיכון, בין היתר, אופי העבירות וחומרתן, קשיי הנאשם לעמוד בגבולות, ונטייתו להתנהגות אימפולסיבית ללא העמקה בהשלכות מעשיו. בנוסף, הישנות התנהגותו העבריינית וסנקציות עונשיות שלא הועילו כאשר בצע את העבירה.

15. כן לקח שירות המבחן בחשבון את גורמי השיקום, בין היתר, קבלת אחריות על ביצוע העבירות והבעת חרטה בגין מעורבותו בהן. ניכר כי הנאשם מגלה מודעות לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם השליליות מבחינה אישית, משפחתית, כלכלית ובריאותית. לנאשם דמויות תומכות בסביבתו, ורגיעה בתחום הפלילי מאז העבירות נשוא הדיון. בנוסף, הנאשם מביע נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן על מנת לשקם את מצבו, להשתלב בטיפול המתאים לצרכיו ולערוך שינוי בדפוסי השוליים.

16. שירות המבחן העריך כי נדרשת מעורבות טיפולית במצבו וממליץ להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן של שירותיו לשנה, במסגרתה הוא ישולב בטיפול שיוטאם לקשייו, תוך הארכת המאסר התלוי כנגדו. בנוסף, הטלת ענישה חינוכית ושיקומית שתקטין את הסיכוי להישנות העבירה, על ידי הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

17. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם סיכון ביטחונם של המשתמשים בדרך, כיבוד שלטון החוק והחלטות שיפוטיות וכן הגנה יכולתם של השוטרים למלא תפקידם נאמנה. בתוך כך סקרה את נסיבות ביצוע העבירות, הנאשם זלזל בהחלטות שיפוטיות עת נהג ברכב בזמן פסילה וללא ביטוח. לא נשמע להוראות השוטרים אשר הורו לו לעצור במחסום משטרה, והמשיך בנהיגה במהירות משך קילומטרים רבים תוך חציית צמתים, חלק מהזמן נגד כיוון התנועה ובאופן שהיה בו לסכן את המשתמשים בדרך עד שגרם לתאונה ופגע בניידת המשטרה. לפיכך עתרה המאשימה לקבוע את מתחם הענישה 12-30 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נוספים.

18. באשר לקביעת העונש בגדרו של המתחם הפנתה המאשימה להודאה וללקיחת האחריות, להתמשכות ההליכים הרובצת לפתחו של הנאשם, הרשעותיו בתחום הפלילי ובתחום התעבורה וקיומם של מאסר מותנה ופסילה מותנית ברי הפעלה בתיק זה, המלמדים על כך שההליכים הפליליים אינם מהווים גורם מרתיע ומציב גבול (טעת/1-טעת/2). המאשימה סקרה את עיקרי תסקיר שירות המבחן אך לטעמה המלצת שירות המבחן לא תוכל לעמוד משום שאינה הולמת את חומרת העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הפלילי, כמו גם העובדה כי הנאשם לא שולב בטיפול. כך או אחרת, סבורה המאשימה כי יש לבכר שיקולי גמול והרתעה על פני שיקוליו האישיים של הנאשם המצדיקים השתת עונש מוחשי וממשי.

19. מטעמים אלו העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה הוא עונש מאסר שלא יפחת מ 30 חודשים הכוללים הפעלת המאסר המותנה, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. כן עתרה כי תושת על הנאשם פסילה בפועל בת 10

שנים בהתאם להוראת סעיף 40א' (1) לפקודת התעבורה וכן פסילה מותנית.

20. בא כוח הנאשם לא חלק על הפגיעה בערכים המוגנים, וגם לא חלק על המתחם לו עתרה על המאשימה ובהיותו תואם את מדיניות הענישה הנהוגה. בהתאם לא הרחיב על נסיבות ביצוע העבירה ועיקר הטיעון התמקד בנסיבות המצדיקות לטעמו קבלת המלצת שירות המבחן שלא למצות עם הנאשם את הדין ולהורות על הארכת המאסר המותנה שהוא ארוך ואינו מידתי. בתוך כך הפנה לעיקרי תסקיר שירות המבחן, השיהוי בהגשת כתב האישום, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, המאמץ אותו משקיע הנאשם בעבודה קשה ובניהול עסק מצליח (לא הוצגו מסמכים) והעדר מעורבות נוספת בפלילים באופן המלמד הלכה למעשה כי הנאשם היטיב את דרכיו. כן הפנה לעובדה כי הנאשם צפוי להשתלב בקבוצה טיפולית וכן צפוי לסיים את עונש הפסילה הקודם שהוטל עליו באופן שיאפשר חידוש רישיון הנהיגה ותיקון המחדל. באשר להרשעות האחרונות של הנאשם בתחום התעבורה החל משנת 2016 ועד היום אך ביקש בא כוחו שלא להביאן במניין השיקולים בטענה כי ביצוען של עבירות אלו מוכחש על ידי הנאשם. בהקשר זה נטען כי בבעלות הנאשם 8 כלי רכב שונים ובהם נעשה שימוש תדיר על ידי רבים אחרים, עובדים בחברה ובני משפחתו ואין זה מופרך לסבור כי העבירות בוצעו על ידם, בנסיבות שאינן ידועות לנאשם במלואן. ולמעשה הרשעות אלו מופיעות במרשם רק מכוח חזקת הבעלות. הנאשם היה כמובן מודע לקיומן של הרשעות אלו ואולם מטעמים של בירוקרטיה לא פעל להסבת שם הנהג וגם לא הגיש בקשות להישפט. בא כוח הנאשם טען כי יש בידו לתמוך טענותיו באסמכתאות ומסמכים אך לא פעל להציגם בפני בית המשפט.

21. הנאשם בדברו האחרון מסר: "אני שמעתי את הטיעונים של התביעה, אם הם חושבים להכניס אותי לבית סוהר לחודשים ארוכים זה לא נכון, כל העבירות שלי משנת '98 עד 2012, בשנת 2012 ביקשתי מבית המשפט בראש"צ הזדמנות כי אני רוצה באמת לשנות את עצמי, שאני רוצה לעצמי להשתנות, ביקשתי הזדמנות אחרונה פעם ראשונה שביקשתי הזדמנות. הבנתי לאיפה אני צריך להגיע בפלילי נכנסתי עם עבריינים וידעתי בסוף מה אני רוצה בשבילי ובשביל המשפחה והאישה והילדים ונכנסתי לקבוצה של רש"א ונכנסתי לקבוצה של שינוי דפוסים. עבירות פליליות לא היו לי יותר. בתעבורה לא ידעתי עד כדי כך שאני אגיע בנהיגה כמו שאגיע בפלילי, בזמן הזה לא ידעתי עד כדי כך ובסוף אני אומר תודה לאל שלא דרסתי מישור בסוף בשנת 2018 ידעתי לאן אני צריך להגיע ואני מבקש הזדמנות, שיניתי את עצמי מ-2013 עד עכשיו 180 מעלות, הקמתי עסק, יש לי 8 רכבים, נכון שיש לי דוחות תעבורה חדשים אבל לא נהגתי ברכב, אשתי למדה נהיגה והבן שלי למד ושמתי נהג צמוד והקמתי קבוצה, קצינת המבחן שאלה אותי אם אני רוצה רגע אחד לצאת או שאני מפסיד את העבודה שלי או לצאת, יש לי נהג צמוד והאישה נהגת צמודה עובדת איתי כמעט 8 שעות מהבוקר היא נמצא איתי משעה 8 עד עכשיו היא מחכה לי, אני רוצה הזדמנות, לא לחזור לכלא ולימים שאני באמת בכיתי לילות ובקרים והכל, אני שיניתי את הדפוס שלי מבחינת עבריינות, בניתי עסק מתקדם ב"ה, סגרתי חובות, סגרתי כל מה שהיה על השם שלי ועל שם האישה אפילו".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

22. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

23. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם ביטחון ציבור המשתמשים בנתיבי התחבורה, הצורך להבטיח מתן טיפול רפואי הולם לנפגעי תאונות דרכים וחלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בכך על כלל ציבור הנהגים

על ידי תשלומי ביטוח, החובה לכבד את שלטון החוק בכללותו והחלטות שיפוטיות בפרט, הגנה על הסדר הציבורי ועל יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע עבודתם נאמנה.

24. על החומרה הגלומה שביצוע עבירות התעבורה ובראש ובראשונה בעבירת הנהיגה בזמן פסילה, אין לי אלא להפנות דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1211/12 אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו...".

וכן לרע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

מדיניות ענישה

25. טרם נדרש לבחינת נסיבות המקרה הקונקרטי נתייחס למדיניות הענישה הנהוגה וזאת ככלי עזר לקביעת מתחם העונש ההולם. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם, חלקם עולים בחומרתם על עניינו של הנאשם וחלקם נופלים הימנו, אך חרף הזהות בין המקרים אפשר ללמוד כי בתי המשפט נוהגים במדיניות ענישה קשה ובלתי מתפשרת כלפי אלו הנוהגים בזמן שרישיון הנהיגה שלהם נפסל במיוחד במקרים בהם נלוו עבירות בתחום הפלילי או בתחום התעבורה. ובמקרים בהם מדובר ברצידיביזם ובעלי הרשעות בתחום הפלילי וגם בתחום התעבורה, בהעדר טעמים מיוחדים העונשים כוללים מאסר בפועל ולתקופה ממושכת ולצידם עונשי פסילה ארוכים בפועל ופסילה מותנית.

26. רע"פ 1883/19 רועי ביטון נ' מדינת ישראל (28.3.19) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בית משפט השלום מצא להאריך את המאסר המותנה שעמד ותלוי נגד הנאשם והטיל פסילה בת 30 חודשים והפעיל את הפסילה המותנית בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונש המאסר על 20 חודשים הכוללים הפעלת המאסר המותנה וכן השית עונש פסילה בן 42 חודשים הכוללים הפעלת הפסילה המותנית. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות לערער נדחתה (יוער כי מדובר במקרה פחות חמור מעניינו שכן לנאשם שלפניי מיוחסות גם עבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית וכן הפרעה לשוטרי).

27. רע"פ 1483/19 אייל ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 30 שנה); בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. נקבע מתחם ענישה 7-20 חודשי מאסר. בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית חינוכי וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים בחופף, פסילה של רישיון נהיגה למשך 36 חודשים לריצוי במצטבר לכל עונש פסילה אחר וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות

לערער.

28. רע"פ 5244/17 תורגמן נ' מדינת ישראל (12.9.17) הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת שני מאסרים מותנים בחופף; מאסר מותנה; 4 שנות פסילה בפועל; 10 חודשי פסילה מותנית וכן הופעלה התחייבות כספית ע"ס 10,000 ₪. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונש המאסר הועמד על 20 חודשים הכוללים הפעלת המאסרים המותנים, בוטלה ההתחייבות שהופעלה. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

29. רע"פ 5125/16 לוינטן נ' מדינת ישראל (7.8.16) המבקש הורשע, על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ונהיגה ללא רישיון רכב תקף. המבקש בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא גזר על המבקש: 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך שנה וקנס ע"ס 1,500 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

30. רע"פ 5111/16 שי קלדרון נ' מדינת ישראל (4.7.16) המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע שנתיים), ללא כיסוי ביטוחי, בקלות ראש, ואי ציות לשוטר. המבקש נהג על אופנועו ובהתקרבו למחסום משטרה, סימן לו שוטר לעצור בצד, המבקש לא עצר, חלף את השוטר בנסיעה מהירה והמשיך בנהיגה על אף שניידת משטרה דלקה אחריו וקראה לו לעצור באמצעות מערכת הכריזה. למבקש הרשעה קודמת בעבירה של גרימת מוות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 15 חודשי מאסר ופסילה בת 16-35 חודשים. בית משפט קמא הפעיל מאסר מותנה בן 9 חודשים, הטיל 10 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית. ערעורו של המבקש בבית המשפט המחוזי נדחה תוך שבית המשפט המחוזי ציין כי עונשו "נמוך ביותר". בקשת רשות ערעור נדחתה.

31. רע"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.2.16). המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 8 שנים) וללא ביטוח. למבקש עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר וכן פסילה בת 2-5 שנים וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר (שכללו הפעלת תנאי) וענישה נלווית. ערעורו של המבקש בבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.

32. עפ"ת (ב"ש) 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'ניים (20.1.20) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (5 פסילות שונות לתקופה מצטברת של 88 חודשים), ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעה של 14 שנה) וללא ביטוח. בית המשפט קמא גזר על המשיב 7 חודשי מאסר, הפעיל 6 חודשי מאסר מותנה לריצוי באופן חופף, הטיל 36 חודשי פסילה, לריצוי בחופף לכל פסילה אחרת תוך הפעלת פסילה מותנית בחופף וכן ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל ומתחם הענישה נקבע 6-20 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם הועמד על 18 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה וכן הורה כי הפסילה שהוטלה תרוצה במצטבר כל פסילה אחרת (הוצג על ידי המאשימה).

33. עפ"ת (ב"ש) 1647-08-20 מדינת ישראל נ' פיאסל אבו בנייה (23.9.20), הנאשם הורשע על פי הודאתו עמוד 6

בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, כשתלויות ועומדות שתי פסילות לתקופה מצטברת של כ- 6.5 שנים, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 12 שנים), נהיגה בשכרות (663 מ"ק אלכוהול בליטר אויר נשוף), נהיגה רשלנית שסיכנה חיי אדם ואי ציות לשוטר. מתחם ענישה נקבע 6-24 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי הכוללים הפעלת מאסר מותנה בחופף, 11 שנות פסילה (כולל הפעלת פסילה מותנית) ששנתיים ממנה ירוצו בחופף לפסילות אחרות והיתרה במצטבר, וכן הטיל ענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בפסק הדין נקבע כי ראוי לקבוע מתחם מחמיר יותר בעיקר בגבול התחתון ולאור עברו המכביד של הנאשם העמיד את עונשו על 13 חודשי מאסר תוך שהורה שהמאסר המותנה ירוצה במצטבר ובסך הכל ירצה 19 חודשי מאסר (הוצג על ידי המאשימה).

34. כן אפנה לפסקי דין נוספים שגם הם הוצגו על ידי המאשימה: רע"פ 2910/20 הייב מוחמד נ' מדינת ישראל (7.5.2020); רע"פ 280/16 רדיע נ' מדינת ישראל (19.01.2016); רע"פ 321/14 חאלד סאלמה נ' מדינת ישראל (26.1.2014); עפ"ג 12360-09-11 ישראל נ' מדינת ישראל (2.2.2012); עפ"ת 46854-02-16 מדינת ישראל נ' חנן עמר (31.3.2016); פל"א 8313-05-19 מדינת ישראל נ' כיואן (18.11.2019); פל"א 8020-12-18 מדינת ישראל נ' איאד פואז (21.9.2019); ת.פ. 6256-09-17 מדינת ישראל נ' סעוד אל אעמר (24.6.2018); פ"ל 9886-06-18 מדינת ישראל נ' מחמוד פרוך (14.7.2019); ת.פ. 40364-11-12 מדינת ישראל נ' אבו כף מראחיל (24.2.2015).

35. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה המקובלת אומר כי עיינתי בפסקי הדין אותם הציגה ההגנה ולא מצאתי כי הם רלבנטיים לקביעת גבולות המתחם. במקרה אחד דובר בעונש שהושת כחלק מהסדר טיעון סגור אותו הציגו הצדדים וניכר כי שיקולי שיקום והליך גמילה מסמים היוו הבסיס להסדר, ומטבע הדברים חסרה התייחסות למתחמי ענישה (פל"ל 12998-03-19 מדינת ישראל נ' סלמאן עקבה (24.10.2021) ובמקרה השני, ת.פ. 4331-04-20 מדינת ישראל נ' וואם גאבר (12.9.2021) נקבע מתחם ענישה שבין 9-24 חודשים ובית המשפט מצא לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום שלטעמי אינם רלבנטיים בעניינו).

36. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית גבוהה. הנאשם הורשע בביצוע עבירות הנמנות על החמורות שבפקודת התעבורה ובהן נהיגה בזמן פסילה עליה הורה בית משפט, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, נהיגה ללא ביטוח וכן הורשע בעבירה על פי חוק העונשין שעניינה נהיגה בפזיזות ורשלנות. ובנסיבות העניין, כאשר תקופת הפסילה שהושתה על הנאשם היא ארוכה (חמש שנים) וגם תקופת פקיעת רישיון הנהיגה ארוכה מאוד (למעלה מ-16 שנים), ראוי להתייחס אל הנאשם כמי שאינו מורשה לנהיגה כלל, כך שהפוטנציאל הסכנה לציבור הטמון בנהיגתו, גבוה מאוד.

37. את ביצוע העבירות הסביר הנאשם לשירות המבחן, באילוצים ובלחצים הנוגעים לעבודתו. הנאשם סיפר כי הוא בעלים של חברת לוגיסטיקה ומשלוחים הממוקמת בעיר טיבה, מעסיק מספר עובדים. ביום המקרה, נעדר העובד שעורך את המשלוחים, ומתוך לחץ ואחריות לעבודה הוא מצא לנכון להחליפו. טענה זו אינה מגובה באסמכתאות וממילא היא אינה מספקת הגנה או הצדק לנהיגה ללא רישיון נהיגה ובזמן פסילה. מכל מקום, לא מדובר בפעולה שנעשתה בהיסח הדעת או מתוך טעות גרידא, אלא פעולה מחושבת של הנאשם, שהצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו, גם לא העובדה שאינו מבוסס, וההחלטה התקבלה במודעות מלאה גם לסיכון שיוצר בעצם נהיגתו והוא גם מודע לסיכון שנוטל על עצמו באם ייתפס בקלקלתו. במעשיו ובמחדליו הנאשם שב ומביע זלזול עמוק בצווי בית המשפט ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת שלומו ובטחונו של הציבור.

38. זאת ועוד, מידת הסיכון שיצר הנאשם לציבור המשתמשים בדרך היא רבה, לא רק בעצם הנהיגה ללא רישיונות ובזמן פסילה, אלא גם במשך זמן הנהיגה, המרחק הרב שעבר בנהיגה ואף באופן הנהיגה. כאמור בכתב האישום המתוקן, הופעל המחסום המשטרתי בעיר יבנה. גם בהנחה והטענה כי הנאשם אכן יצא לנהיגה מהעיר טייבה, מקום מושבה של חברת המשלוחים, הרי המחסום ממוקם קילומטרים רבים משם. באותן הנסיבות, ועוד טרם עלה אור יום, בשעה 03:00 או סמוך לכך, סימנו גורמי אכיפת החוק, שוטר ופקח לנאשם לעצור את רכבו. הנאשם התקרב למחסום האט את מהירות נסיעתו ולפתע הגביר את המהירות והחל בנסיעה פרועה ומסוכנת. הנאשם חצה שלושה צמתים במופע אור אדום, בהמשך פנה לנתיב הנסיעה השמאלי בצומת, גם כאן כשמופע האור ברמזור הוא אדום, הסיט את רכבו לנתיב הנסיעה הנגדי והמשיך בנסיעה נגד כיוון התנועה, וסמוך לכניסה לאחד המושבים ביצע פניית פרסה והמשיך בנסיעה. הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים אשר ניהלו אחריו מרדף ובמערכת הכריזה קראו לו לעצור. והחמיר הנאשם לעשות, שעה ניידת המשטרה עקפה את רכבו, הוא נצמד אל גדר ההפרדה, עקף את הניידת ופגע בה עם רכבו בצדה הימני - התנהגות אסורה זו נמצאת ברף העליון של העבירה. כמו כן, נהיגה באופן כזה מגדילה את ההסתברות להתרחשות אסון בעשרות מונים. כך, שבמקרה הנוכחי לא מדובר בנהג "תמים" אשר ביצע עבירה נהיגה ספורדית ונקודתית, אלא מדובר במי שנהג בדרך פרועה ביותר וגרם לנזק לרכוש המשטרה ורק בנס לא נגמרה באסון ובפגיעה בגוף ובנפש. המשקל המצטבר של מעשיו של הנאשם מלמד על קריאת תיגר על רשויות אכיפת החוק, אשר למותר לציין כי ראויים להגנה בביצוע תפקידם באכיפת החוק.

39. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה 8-24 חודשים, פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס.

קביעת העונש בתוך המתחם

40. לחובת הנאשם עומד מאסר מותנה בן 12 חודשים וכן פסילה מותנית בת 6 חודשים. המאשימה כזכור עתרה להפעלתם במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם בגין מעשיו בתיק זה בעוד שההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על הארכת המאסר המותנה וכן עתרה כי כל פסילה שתושת על הנאשם תרוצה בחופף לכל עונש פסילה אחר. שקלתי בכובד ראש את המלצת שירות המבחן להורות על הארכת המאסר המותנה, אך המלצה זו לא אוכל לקבל. אנמק טעמיי.

41. כידוע, הכלל - מאסר על תנאי יש להפעיל, ובהיעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר. ראו 2336/16 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.2017):

"...ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (פסקה 32).

42. לחובת הנאשם עומדות הרשעותיו בתחום הפלילי ובתחום התעבורה (טעת/1- טעת/3). בתחום הפלילי לחובתו 9 הרשעות קודמות בגין קשירת קשר, גניבות רכב וחלקי רכב, נהיגה פוחזת ברכב, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון, התפרצות לבית מגורים וגניבה. בגין עבירות אלו נידון לתקופות מאסר שונות. הרשעתו האחרונה היא משנת 2013 בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב בעטיה נידון לעונש מאסר בן 12 חודשים. מעבר לכך נידון לעונשי מאסר מותנים, קנסות והתחייבויות להימנע מעבירה. בתחום התעבורה- הנאשם הוציא רישיון נהיגה

בשנת 1995. בין 1996-2021 צבר לחובתו 29 הרשעות בתחום התעבורה בגין מגוון עבירות בין השאר, עבירות חוזרות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה באור אדום. כן לחובתו הרשעות בגין הפרעה לתנועה, נסיעה ללא חגורה, חנייה באזור אסור, הסעת ילדים ללא שילוט, אי שמירת מרווח, אי החזקת רישיון וכו'. בגין עבירות אלו נידון הנאשם לעונשים שונים לרבות עונשי מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה מותנת וקנסות.

43. בא כוח הנאשם טען כי אין להביא במניין השיקולים את ההרשעות שנרשמו בין השנים 2017-2021 לנוכח הכחשת הנאשם את ביצוען והעובדה כי אלו מופיעות במרשם רק מכוח חזקת הבעלות והוא לא פעל לביטולן רק מטעמי בירוקרטיה. טענה זו יש לדחות בשתי ידיים. ראשית מבחינה עובדתית הטענה לא נכונה, שכן רק 3 הרשעות מבוססות על דוחות מצלמה בעוד יתר הדוחות נמסרו לידי הנאשם במישרין. לא זו בלבד, הנאשם היה מודע גם מודע לכל ההרשעות, וראה דברי בא כוחו, לכל הפחות מיום שהוגש כתב האישום מושא גזר הדין. חזקה כי באם היה ממש בטענת החפות שנשמעה באיחור רב, הרי היה פועל הנאשם באופן אקטיבי לתיקון הרשעות השווא הלכאוריות בין אם באמצעות הגשת בקשה להסבה ובין אם בהגשת בקשה להישפט. הנאשם לא עשה דבר מאלו ולכן מושתק כיום מלטעון באשר לאי חוקיותן של אלו מההרשעות. אגב, זוהי לא הפעם היחידה בה טוען הנאשם כי אדם אחר ולא הוא נהג ברכב על מנת להתחמק מאחריות וראה בעניין זה הכרעת הדין בתת"ע 4508-07 מיום 15.9.2009 (טעת/3).

44. בחינת הרשעותיו הקודמות של הנאשם בתחום הפלילי ובתחום התעבורה אל מול נסיבות ביצוע העבירות בגין נותן את הדין מלמד על כך שמדובר פורע חוק בפרט בתחום הנהיגה. הנאשם שב ומבצע עבירות תעבורה חמורות כשמאסר מותנה ופסילה מותנית מרחפים מעל ראשו והוא נעדר מודעות לפסול במעשיו, חסר אחריות וחסר גבולות. וגם לאחר מועד ביצוע העבירות במקרה דנן, הוא שב וביצע עבירות בתחום התעבורה. ובלשון פשוטה, הנאשם ממשיך לנהוג ללא רישיון נהיגה וזמן פסילה. לא רק שעונשים קודמים לא השיגו את אפקט ההרתעה כמצופה והם לא הובילו לשינוי התנהגותי אלא שניכרת ההסלמה במעשים ובנהיגה הפרועה והמסכנת ולראייה אופן הנהיגה חסרת האחריות במקרה דנן, הברחה מהשוטרים וגרימת הנזק לרכב המשטרה. העובדה כי לא היה בעונשים קודמים להשיג את ההרתעה מחייבת שינוי גישה והטלת עונש הולם שיהיה בו לשקף לנאשם את חומרת מעשיו. ראו ע"פ 328/20 פלוני נ' מדינת ישראל (08.06.2020):

"צו פיקוח, מאסר על-תנאי וכיוצא באלו כלים העומדים לרשות בית המשפט, נועדו להגן על שלום הציבור, באמצעות הזהרה, הרתעה ופיקוח על עבריינים, לשם מניעת כניסתם למעגל השוטים של עבריינות חוזרת. לצד המסר המרתיע שמבקש בית המשפט לשלוח באמצעות השימוש בכלים אלו, נעשה שימוש בעונש המאסר על-תנאי על מנת לשלוח לחוטא גם מסר של אמון. בית המשפט מבקש לחזק, לעודד ולתמוך בעבריין אשר מבקש לשנות את דרכיו. לשם כך, מעניק בית המשפט אפשרות נוספת לאדם שמעיד וסטה מן הדרך, בטרם יורה על מיצוי מלוא עומק הדין עמו. עבריין אשר לא שת ליבו לאזהרות אלו, חומרה יתירה יש במעשיו. כאשר נתפס אדם שנית בקלקלתו, ככלב השב על קיאו וככסיל השונה באיכולתו (משלי כ"ו 11), צו פיקוח ועונש מאסר מותנה התלויים ועומדים נגדו, הם חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יש באלו כדי להשליך על מתחם העונש ההולם אשר יקבע לגבי אותה עבירה שנעברה בנסיבות של רמיסת תמרורי אזהרה שעמדו בפני העבריין."

45. בא כוח הנאשם הפנה לשיהוי הרב בהגשת כתב האישום ולחלוף הזמן באופן המצדיק לטעמו הארכת המאסר המותנה. גם טענה זו אין בידי לקבל. אכן חלפו שנים ממועד ביצוע העבירות (2018) ועד למועד גזר הדין אך לא מצאתי כי ישנו שיהוי בהגשת כתב האישום ופרק הזמן עומד בהנחיות היועמ"ש והחוק בהקשר זה. מעבר לכך, הנאשם הוא הגורם העיקרי שלא לומר הבלעדי, להימשכות ההליך. משך חודשים רבים הוגשו מטעם ההגנה בקשות

ירוצו בחופף לכל עונש פסילה אחר.

תוצאה

51. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מפ"ל 7919-03-15 מגזר דין מיום 14.7.2016 המאסר המותנה ירוצה במצטבר ובחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף א לעיל. **כך שסה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל.**
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות בהן הורשע.
- ד. אני מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים מפ"ל 7919-03-15 מגזר דין מיום 14.7.2016.
- ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. עונש הפסילה ירוצה בחופף לכל עונש פסילה אחר.
- ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירה בה הורשע.
- ז. קנס בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. אשר ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2023 ובכל ראשון לחודש לאחריו.

מובהר בזאת לנאשם כי עליו לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל לידי שוברי התשלום.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ג, 11 ינואר 2023, במעמד הצדדים.